

מ"ת 61622/10/20 - מדינת ישראל נגד זיאד עזאזמה, עלי אלוג

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

12 ינואר 2021

מ"ת 61622-10-20 מדינת ישראל נ' עזאזמה(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אהרון משניות
המבקשת מדינת ישראל

נגד
המשיבים
1. זיאד עזאזמה (עציר).
2. עלי אלוג (עציר).

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד סאלי אביטל

ב"כ משיב 1 - עו"ד אייל אביטל

ב"כ משיב 2 - עו"ד אורי בן נתן

המשיבים - באמצעות VC

החלטה

א. הבקשה ותמצית טיעוני הצדדים

נגד המשיבים הוגש כתב אישום שמייחס להם עבירות של ייבוא סם מסוכן והסתייעות ברכב לביצוע פשע, והמבקשת עותרת למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים.

לפי הנטען בכתב האישום, המשיבים ואחרים, כולל תושבי מצרים שזהותם אינה ידועה במדויק, סיכמו לייבא מצרים לישראל סם מסוכן מסוג חשיש וקנבוס בכמות מסחרית. במסגרת ההסכם, ביום 22.9.20 בסמוך לשעה 19:50, הגיעו המצרים לקו דיווח 236, בגדר הגבול של ישראל - מצרים, כשהם מצוידים בסולם שאותו הניחו על הגדר. במקביל, הגיע משיב 1 יחד עם אחר ברכב מסוג לנד קרוזר לאותה נקודה, כאשר משיב 2 נמצא בקרבת מקום, ושני המשיבים מדברים ביניהם באמצעות טלפונים ניידים.

עם הגעת משיב 1 והאחר לגדר, המצרים טיפסו על הסולם והשליכו מעבר לגדר לתוך שטח ישראל 10 תיקים שמכילים סם מסוכן, ולאחר מכן המשיב 1 והאחר העמיסו את התיקים על הרכב שבו הגיעו, והחלו להימלט מן המקום. תוך כדי מנוסה, נתקע המשיב 1 עם הרכב בתעלה בשטח הררי בסמוך לגבול, ובעצתו הטלפונית של משיב 2, הוריד משיב 1 את הסמים מהרכב והחביאם בקרבת מקום, וברח מהמקום.

כוחות הביטחון שהגיעו לקו דיווח 236, החלו להתחקות אחר סימני הנסיעה של הרכב של משיב 1, וכעבור שעות אחדות מצאו את עשרת תיקי הסמים, שתשעה מתוכם הכילו סם מסוג חשיש במשקל כולל של 215.838 ק"ג, והתיק הנוסף

הכיל סם מסוג קנבוס במשקל 11.26 ק"ג, ובסך הכול ייבאו המשיבים לישראל סמים מסוכנים במשקל כולל של 227.098 ק"ג, תוך שהם מסתייעים ברכב לביצוע הפשע.

המבקשת טוענת כי יש ראיות לכאורה נגד שני המשיבים, אשר כוללות תיעוד הברחה ודו"ח צפייה, עדות הגשש שהוביל למציאת הסמים, האזנות סתר, שרשרת הסם וכן חו"ד מעבדה, ולכן היא עותרת למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים.

לעומת זאת, ב"כ המשיבים טוענים כי הראיות נגד מרשיהם מוחלשות, כאשר ב"כ משיב 2 אף מוסיף כי ברשותו חוות דעת מומחה לזיהוי קולות, אשר קובע כי הקול שנשמע בהקלטה אינו הקול של משיב מס' 2, ומכאן עתירתם של ב"כ המשיבים לשחרר את מרשיהם לחלופת מעצר בתנאים מגבילים.

ב. הראיות

להלן אסקור את תמצית הראיות, כפי שנטענה ע"י ב"כ המבקשת בדיון, וכפי שהיא עולה מתיק החקירה, ולאחר מכן אדון בקיומן של ראיות לכאורה ובקיומה של עילת מעצר ביחס לכל אחד מהמשיבים. לטעמי, הראיות העיקריות בתיק החקירה הן דו"ח צפייה במצלמות פסקל של אירוע ההברחה, מיום 30.9.20, אשר מסומן בתיק החקירה, ההודעה המפורטת של הגשש, ההאזנות לשיחות הטלפון של המשיבים במהלך האירוע, ביחד עם האיכונים של מספרי הטלפון, וכן הממצאים שנמצאו בשטח, כפי שאפרט בהמשך.

כפי שנטען בכתב האישום, עסקינן בהברחה שמבוצעת ביום 22.9.20 בסמוך לשעה 19:50, בגדר הגבול של ישראל - מצרים בסמוך לקו דיווח 236. תצפית של צה"ל מזהה את הברחה, ומזעיקה את כוחות הביטחון. בדו"ח הצפייה נרשם כי בשעה 19:48 נראים כמה אנשים בצד המצרי מתקרבים לגדר, כשהם נושאים עימם שקים וסולם; בשעה 19:50 נראה אדם עומד על הסולם בצד המצרי וזורק שקים לצד הישראלי, וכמה שניות לאחר מכן, נראה רכב לנדרובר מגיע למקום, ושני אנשים יוצאים ממנו, ומכניסים את השקים לתוך הרכב, ובסך הכול הוכנסו לרכב 10 שקים..

לאחר זמן מה הגיע גשש למקום, ובהודעה מפורטת שנגבתה ממנו כשבועיים לאחר האירוע, ביום 6.10.20, שמסומנת 1 בתיק החקירה, הוא מתאר בהרחבה את השתלשלות האירועים באותו לילה וביום שלמחרת. לדבריו, הבחין בעקבות של שני אנשים שונים על ציר הטשטוש, וכן בסימני גרירה של חבילות על הציר, ובהמשך הבחין ששער הכניסה למקום פתוח והמנעול שבור וזורק על הרצפה. בהמשך, הבחין בקוליסים של הרכב, והחל לעקוב אחר הקוליסים, על ציר כרומגן לכיוון מזרח, עד שבסביבות שעה 03:00 הפסיק את הסריקות.

למחרת בבוקר, המשיך לסרוק מהמקום שבו עצר קודם לכן, וכעבור כשני ק"מ הגיע לוואדי קטן, והבחין בסימנים שהעידו כי הרכב נתקע במקום, והתקשה להיחלץ משם. בסמוך לסימני הצמיגים של הרכב, גילה 9 שקים של חשיש, ושק אחד גדול יותר של מריחואנה, ו-500 מטר לאחר מכן, גילה זוג כפפות בסמוך לקוליסים. לאחר 700 מטרים נוספים, גילה מספרי ברזל מוסלקים בתוך עץ, ובתשובה לשאלות החוקר ציין כי לא זיהה עקבות נעליים נוספות וגם לא סימני צמיגים של רכב נוסף, וכי הוא יכול לקבוע בוודאות כי כל החפצים שגילה בסריקתו נמצאים במקום מהלילה האחרון (עמ' 2 ש' 17, עמ' 3 ש' 1).

במקביל לסריקות של הגשש, התבצעו האזנות סתר על שיחות הטלפון של המשיבים 1 ו-2, ועיון בתמלילי השיחות, מלמד על התאמה של תוכן השיחות עם אירועים שונים שאירעו במהלך הברחת הסמים והעברתם ברכב למקום מרוחק,

הרחק מהגדר מזרחה לתוך שטח ישראל. לפי מזכר של רס"ם יניב אזולאי, מסומן ט בתיק החקירה, שלושה טלפונים ניידים שמשו את המברחים בעת ביצוע ההברחה, כאשר מספר הטלפון ששימש את משיב 1 מסתיים בספרו 747, מספר הנייד ששימש את משיב 2 מסתיים בספרות 183, ומספר הטלפון השלישי מסתיים בספרות 733.

דו"חות איכון של הטלפונים הללו, אשר מסומנים י"ב ו-י בהתאמה בתיק החקירה, מלמדים כי בעת אירוע ההברחה, ביום 22.9.20 בשעה 19:46 עד שעה 19:52, שני המשיבים היו ליד גדר המערכת, ב"קד 262 שהפך לקד 253 מצפה רמון" כפי שנרשם בדו"ח האיכון.

להלן שיחות אחדות שתומללו מהאזנות הסתר:

• **שיחה 213** - מתקבלת ביום 22.9.20 בשעה 19:39 ממספר 733, והגבר שנשמע בשיחה מאיץ במשיב 2 להזדרז ולהיכנס למקום כלשהו, ומדובר דקות אחדות לפני ביצוע ההברחה.

• **שיחה 236** - מתקבלת ביום 22.9.20 בשעה 20:49:57 ממספר 747 ששימש את משיב 1. משיב 2 אומר למשיב 1 שייצא מהמקום שהוא נמצא בו, ומשיב 1 משיב: "נפילתי בואדי ואני סגור פה". משיב 2 משיב לו שיריד את הדברים ויחביא אותם רחוק ושלא יפחד. בזמן שיחה זו האיכון של הטלפון הוא שדמה.

• **שיחה 277** - מיום 23.9.20 בשעה 06:30, ממספר 747 הנ"ל. משיב 1 שואל את משיב 2 אם ראה את אלה שהגיעו לגמלים, ומשיב 2 עונה שאף אחד לא הגיע לגמלים שלמעלה, ובתגובה לכך אומר משיב 1 שמוקדם. בזמן שיחה זו, האיכון של הטלפון הוא אותו איכון של רגע ההברחה: "קד 262 שהפך לקד 253 מצפה רמון".

• **שיחות 292, 294, 295** - מיום 23.9.20 בשעה 09:30 - 09:32, ממספר 641. משיב 2 שואל גבר לא מזוהה כמה גמלים, ונענה שבאים אליו עשרה; משיב 2 שואל אם אחד שונה ונענה בחיוב; ברקע נשמע גבר אומר: "עשר עצים ואחד הידרו".

בשיחות הללו ניתן למצוא תימוכין לתיאור האירועים כפי שהוא מופיע בהודעתו של הגשש, כי לאחר ההברחה, משיב 1 נסע עם הרכב ונתקע איתו, הוא התקשר למשיב 2 שהנחה אותו להוריד את הסמים במקום ולהחביא אותם, והסמים אכן נתפסו. גם הגשש מאשר שקיימים סימני נסיעה של הרכב ממקום ההברחה עד למקום המצאות הסמים, ויש גם סימנים שמעידים על כך שהרכב נתקע באותו מקום, ונחלץ בקושי.

אציין עוד כי בחומר הראיות קיימות שיחות נוספות שתומללו מהאזנות הסתר, אשר תומכות בפרטים נוספים של המשך האירועים למחרת יום ההברחה, ביום 23.9.20, כמו למשל שיחה 61, מיום 27.9.20 בשעה 11:27, שבה המשיב 1 מספר שהוא נתקע בוואדי ועל הורדת הסמים ועוד. באותה שיחה הוא גם מספר כי רדפו אחריו גששים והשתתף מטוס במרדף.

ראוי לציין כי שני המשיבים זוהו בזיהוי קולות ע"י רס"ב איתן שושן, כאשר משיב 1 זוהה על פי שיחות בסיס 31 ו-86 שמאחרות לאירוע, ומשיב 2 מוזה על פי שיחת בסיס 253, כעולה משתי חוות דעת מיום 25.10.20, שנמצאות בתיק החקירה. יתירה מכך, משיב 1 בחקירתו מיום 19.10.20 ש' 109 - 110, מושמעת לו שיחה מאותה עמדה, והוא מאשר כי הוא צד לשיחה.

בהמשך, בש' 138 הוא אף מאשר כי הוא זה שנשמע בשיחה 31 והוא מאשר שהוא שומע את עצמו אבל לא את הצד

השני. לאחר מכן, בשורות 240 - 258, משיב 1 בתחילה אף אינו מכחיש שהוא מדבר עם משיב 2, ורק לאחר שהוא מבין שהוא בעצם מפליל את משיב 2 בשאלות של החוקר, הוא חוזר בו ואומר שהוא לא דיבר עם משיב 2.

אמנם ב"כ משיב 2 הגיש לבית המשפט חוות דעת מומחה, אשר חולקת על זיהוי הקולות שנעשה ע"י היחידה החוקרת, וטוענת כי הקול שנשמע בשיחות שהוקלטו בהאזנות סתר, אינו קולו של משיב 2, אולם כבר נקבע בשורה ארוכה של החלטות כי "... (ש)ההלכה היא כי לזיהוי קול באמצעות "אוזן אדם" יינתן משקל ראיתי, אף אם זיהוי באמצעות השוואה במעבדה הוא זיהוי מדויק יותר (בש"פ 6541/17 כללאב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 19 (10.9.2017); בש"פ 6466/06 עקול נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה ד (31.8.2006); בש"פ 5094/13 מחאמיד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (24.7.2013)), כאשר טענות באשר לזיהוי קולו של נאשם, דינן להתברר במסגרת ההליך העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר (בש"פ 1017/16 ג'ית נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (17.2.2016); בש"פ 2649/11 עוואדה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 (14.4.2011)). זאת ועוד, יצוין כי זיהוי קולו של העורר לא עמד כראיה בודדת, אלא מדובר בנדבך ראיתי כולל המצביע על כך שהעורר אכן השתתף בשיחות האמורות" (בש"פ 562/18 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 4.3.2018], פסקה 19).

הדברים הללו, שנאמרו ביחס לעורר שהואשם בעבירות דומות לאלה שמיוחסות למשיבים שלפניי, יפים אף לענייננו, וביתר שאת ביחס למשיב 2, אשר ההפניה הראשונה בציטוט לעיל היא להחלטה בבש"פ 6541/17, שמתייחסת גם למשיב 2, שהיה אחד העוררים באותו עניין, בנסיבות דומות מאוד לנסיבות שלפנינו. באותה החלטה בפסקה 19, כב' השופט דנציגר חזר על ההלכה כי "...על טענות לגבי זיהוי קולו של נאשם להתברר במסגרת ההליך העיקרי ולא בהליך מעצר...", וכך אף בענייננו.

אציין עוד, כי בשונה מטענתו של ב"כ המשיב 2, אינני סבור כי הראיה היחידה בתיק היא זיהוי הקולות בהאזנות הסתר. זאת, מפני שמדובר במארג של ראיות, אשר כולל מעבר לתמלול השיחות בהאזנות הסתר, גם את התזמון של האיכון של הטלפונים בעת ביצוע השיחות הללו, כולל טלפון שהיה בשימוש של המשיב 2, אשר תואם את תוכן השיחות, ומלמד על הימצאותם של שני המשיבים במקום ההברחה או בסמוך לו, בעת ביצוע ההברחה.

כמו כן, מארג הראיות כולל גם את ההודעה המפורטת של הגשש, את הסמים שנתפסו במקום שבו נתקע משיב 1 בעת שניסה להימלט ברכבו, וחפצים נוספים שנתפסו בהמשך נתיב ההימלטות, וכולל גם זיהוי של משיב 2 ע"י משיב 1 כדובר בשיחה מס' 295, כעולה מאמרתו של משיב 1 מיום 19.10.20 ש' 240 - 251, למרות שבהמשך המשיב 1 חוזר בו מהזיהוי האמור.

בנסיבות אלה, אני סבור כי יש בראיות שפורטו לעיל כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה, אם לא למעלה מכך, של שני המשיבים, בעבירות שמיוחסות להם בכתב האישום. לכן אני קובע כי יש ראיות לכאורה נגד שני המשיבים.

ג. העילה

כידוע, בעבירות הסמים מן הסוג המיוחס למשיבים קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים. לכן, ככלל, אין לשחרר נאשמים בעבירות מסוג זה לחלופת מעצר אלא במקרים חריגים, כגון אם מדובר באדם נורמטיבי ללא עבר פלילי או כאשר מדובר במי שאינו "נטוע" בעולם עבריינות הסמים (ראו בש"פ 5715/06 אברהם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 16.7.06] וכן בש"פ 3232/09 בוטרשילי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו,

22.4.09)). זאת, מפני "... שעל פי רוב לא יהיה בכוחו של מעצר בית כדי להפיג את החשש מביצוע עבירות סמים נוספות..." (בש"פ 3702/15 ברק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 3.6.15), פס' 9).

בחינת עניינם של המשיבים מלמדת כי אין הם ראויים להיכלל בכלל אותם מקרים חריגים, שבהם ניתן לשקול אפשרות של חולפת מעצר, אף שמדובר בחזקת מסוכנות סטטוטורית. המשיב 1 הוא בן 32 לערך, ובעברו 3 הרשעות קודמות, אשר האחרונה שבהן היא מיום 19.2.20, ואילו הראשונה בהן היא הרשעה משנת 2013 בעבירות של ייבוא, מסחר והספקת סמים, אשר בגין נגזרו עליו בין היתר 20 חודשי מאסר בפועל.

המשיב 2 מבוגר מהמשיב 1 בחודשים אחדים, ובעברו 4 הרשעות קודמות, אשר באחרונה שבהן, הורשע בבית משפט זה, ביום 3.1.18, בעבירה של סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, ודינו נגזר בין היתר ל-24 חודשי מאסר בפועל, וכן 12 חודשים של מאסר מותנה, שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע, למשך 3 שנים, החל ממועד שחרורו ממאסר. במילים אחרות, המשיב 2 ביצע לכאורה את המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, כאשר מאסר מותנה בר הפעלה תלוי ועומד נגדו, ולא היה בו כדי להרתיע אותו מלשוב לסורו, ולהיות מעורב שוב בפרשה חמורה של הברחת סמים בכבול מצרים, בנסיבות דומות מאוד לאלו שבגין הורשע בעבר הקרוב.

בנסיבות אלה, בהינתן העבר הפלילי של שני המשיבים, אשר כולל כאמור הרשעה קודמת בעבירת סמים מסוג פשע, ובהינתן העובדה כי נגד משיב 2 תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה שלא הרתיע אותו לכאורה, מלשוב לסורו ולהיכשל שוב בעבירות מסוג זה, אינני סבור כי ניתן לתת אמון במשיבים, לצורך שחרורם לחלופת מעצר בתנאים מגבילים, וגם אינני סבור כי יש הצדקה להורות על מעצרים בפיקוח אלקטרוני. לכן, לא מצאתי הצדקה להפנות את המשיבים לשירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר בעניינם.

ד. סוף דבר

סוף דבר, נוכח כל האמור לעיל, משבאתי לכלל מסקנה כי יש ראיות לכאורה נגד שני המשיבים, ומשמיוחסת למשיבים עבירת סמים שיש בה כדי לבסס חזקת מסוכנות סטטוטורית, שלא עלה בידי המשיבים להפריכה, ומשבאתי לכלל מסקנה כי לא ניתן לאיין את המסוכנות של המשיבים בחלופת מעצר כלשהי, ואף אין מקום להורות על מעצרים בפיקוח אלקטרוני, התוצאה היא שאני מורה על מעצרים של שני המשיבים, עד תום ההליכים המשפטיים בעניינם בתיק זה.

ניתנה והודעה היום כ"ח טבת תשפ"א, 12/01/2021 במעמד הנוכחים.

אהרון משניות, שופט